

Verkering

Het wordt tied dat ik je het grote neis vertel. Ik geleuf dat ik verkering heb. Het is eigenlijk maandag al begun. Natasja en Kim bint vriendinnen van mekaar. Natasja zit an de iene kaant van de klas. Kim an de aander. Eerst zaten ze naost mekaar. Dat mag niet meer want zij giechelden de hiele dag en letten nooit op. In de pauze loopt zij altied bij mekaar. En as de klas weer begun is, duurt het heur veuls te lang veurdat zij weer met mekaar praoten kunt. Daorum stuurt ze mekaar briefies.

Natasja gaf het briefie an Alex. Die gooide het bij Hans op het taofeltie. Hans bungelde met zien arms achterover en Ellie trök veurzichtig het briefie uut zien haanden. Ellie mikte het naor Heleen en daor vuul het kleine papiertie op de grond. Natuurlijk zag meneer dat. Die is ok niet achterlijk. Natasja kreeg een vuurrooie kleur. 'Zo Natasja, dit briefje mag ik zeker wel voorlezen', zee meneer en hij lachte een beetie vaal. 'Als het geheim was moest je het maar tot na schooltijd bewaren. Nu is het geen geheim meer want ik kan het lezen.' Natasja weur nog rooier. 'Asjeblijft meneer, doe het niet...' Mar meneer schudde nee. 'Ik lees het voor, dat is de enige manier om er voor te zorgen dat jullie bij de les blijven en niet meer van die onnozele briefjes sturen.'

Hij trök een plechtig gezicht. 'Op dit zeer geheime papiertje staat het volgende: 'Hoi Kim. Wat vind jij van Willem? Ik vind hem een stuk!'

Het weur een geweldig kabaal in de klas. Iederien lachte en verscheiden wezen naor mij. Nou har Natasja een donkerrooie kleur en ik har ok een donkerrooie kop. Meneer kwam op mij of. 'Gefeliciteerd Willem!' en toen klapte hij in zien haanden. 'Nou wil ik graag gewoon doorgaan met de les.' Daor zeg ie zowat! Gewoon deurgaon met de les. Makkelijk zeggen

heur. Ik kun mien gedachten der niet meer bij holden. Stiekem keek ik opzied naor Natasja mar zij keek niet weerum.

Dat was maandag toen die meneer van oes zo stom deud. Nou is het vrijdag. En de hiele week is Natasja op het speulplein veur mij vortlopen.

Vanmiddag hadden wij gymnastiek. Dat was in het sportlokaal. Daornao muchden wij direct naor huus.

Weekend! De jongs waren almaol al vort uut de kleedkamer.

'Succes met je verkering Dubbeljoe', grapte Alex toen hij vortung. Toen ik in het fietsenhok kwam stund allent mien fiets der nog. En... nog ien fiets. Natasja stund in de deurgang toen ik mien fiets van het slöt deud. Zij har een rooie kleur en ik kreeg ok weer een rooie kleur. 'Stom hê, Willem.' 'Wat is der stom...' 'Nou, van dat briefie. En dat meneer dat veurlas.' Ik knikte. 'Hartstikke stom!' Ik wilde met de fiets langs heur henlopen. Natasja pakte mien stuur vast. 'Mar ik mien het wel heur.' Heur gezicht weur nog rooier as rood wezen kan. En toen zag ik dat zij hiele lieve blauwe ogen har. Ik haalde diep aodem en toen drukte ik een smok op heur lippen. Ik sprung op mien fiets en racete het schoelplein of. Het was of mien hart uut mien ribbenkast bonkte. Ik geleuf dat ik verkering heb!

